

Základní teze k výuce

Vyhodnotím-li své dosavadní zkušenosti s vedením ateliéru, pak za nejdůležitější považuji šťastnou ruku při přijímacím řízení. Trefit se znamená vyhrát. Trefím-li na vyloženého grafika, mám po starostech. Tím chci také naznačit, že tento fakt je mimo pedagogiku.

Zřejmá je nutnost neustálého udržování a vytváření otevřeného „živého“ prostředí v ateliéru a na škole. Různorodost osobností, názorů a přístupů je inspirátorem i pedagogem současně.

Věřit studentovi a věřit v jeho neopakovatelné nadání. Nenechat se v tomto odstrašit jeho neúspěšností, pomalostí, nepříjemným vzhledem.

Nesměřovat nikoho ideově do těch správných proudů, myšlenek a objevů. To musí být ponecháno kompetenci a námaze studenta. Je nezbytné nechat žít i to momentálně nevýrazné, divné a slabé. Všichni mají svobodný přístup k informacím a tak není nutné být programátorem.

Dopřát dostatek času k ověření toho, co právě je, dopřát osobní prožitek z poznávání a nechat čas na uzrání vlastních myšlenek a představ. Čas je v tomto silně individuální a to musím respektovat. Samozřejmě, že si musím dávat pozor, abych u posluchače nezaměnil čas myšlenkového zrání za systém stálého pohodlí.

Je jasné, že konečným cílem je probudit k životu osobnost studenta, jeho individualitu, posílit ji a vybavit vším potřebným. To, co k tomu vede, je dobré a správné a najít to, je posláním pedagoga.

Jak se mi ukazuje, hodně těžké bývá přesvědčit některé studenty, aby si své jedinečnosti vážili. V náporu nejrůznějších trendů a vnějších ideálů některým připadá jejich nadání nesprávné a nepatřičné.

Pokud se týká samotného ateliéru pro „klasickou“ grafiku, musím se opírat o to, co se osvědčilo v minulosti. Samozřejmě, že z ní vybírám nyní, v tuto chvíli, takže nutně vyhodnocuji sítím momentálního vidění. Klíčovým slovem je pro mne kontinuita. Zdůrazňuji, že navazování na minulost je současně jejím vyhodnocováním a očišťováním obecně platného od nánosů romantiky a nudy tradice. Není to lpění na „něčem“, ale poznávání a objevování aktuálně živého a vytváření vlastní osobní „gramatiky“.

Do výše zmíněného patří bezesporu kresba. Kreslení je pro mne neocenitelná sonda do individuality a charakteru studenta i jeho temperamentu. V tomto déle trvajícím procesu se dají odkrýt a poznat intelektuální schopnosti, zvláštnosti psychiky, charakteru, vůle, citu pro detail, smyslu pro celek, ale i psychické anomálie.

Technologie a technika grafiku přímo charakterizují. Není to něco, do čeho se myšlenka převádí, ale čím se uskutečňuje. Je to osobní dobrodružství proměny myšlenky v materii a pochopení této materie. Vyžaduje to schopnost rozložit ideu do časových postupů, stavů a jejich správné seřazení. Neměla by to být výuka, ale vyhledávání a znovuobjevování.